

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2019, declarat de către inculpatul

Palii Ilie xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 03.03.2017 - 06.06.2018

2. instanța de apel: 06.07.2018 – 30.01.2019
05.07.2019-04.12.2019

3. instanța de recurs: 25.03.2019 – 21.05.2019
20.02.2020-13.05.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 06 iunie 2018, Palii Ilie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 26, 190 alin. (5) Cod penal și liberat de răspunderea penală în legătură cu renunțarea de bună voie la săvârșirea infracțiunii.

Palii Ilie a fost condamnat în baza art. 312 alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal, la amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 14.000 lei, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

2. Instanța de fond a constatat că, la 17 august 2016, între orele 19⁴⁵ - 20⁰⁵, Palii Ilie, având scopul dobândirii ilicite de la Societatea de Asigurări „ACORD GRUP” SA xxxxx, a sumei de 549.403,00 lei, care constituia despăgubirea de asigurare conform contractului xxxxx de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto, având necesitatea de a-și forma credibilitatea în fața organului de urmărire penală vis-a-vis de pretinsul furt, în vederea obținerii confirmării scrise cu privire la faptul sustragerii autovehiculului său „MITSUBISI QUTLANDER”, xxxxx, având scopul denaturării realității și crearea artificială a probelor acuzatoare, în așa fel încât să creeze OUP o aparență de probare a învinuirii mincinoase, fiind recunoscut și audiat, la cererea sa, în calitate de parte vătămată în cadrul procesului penal nr. 933 din 17.08.2016, înregistrat în REI-1 al IP Orhei, pe faptul sustragerii de către persoane necunoscute a automobilului său „MITSUBISI QUTLANDER”, xxxxx fiindu-i explicat faptul de survenire a răspunderii penale conform art. 312 Cod penal, în caz de prezentare cu bună-știință a declarațiilor mincinoase, manifestând certitudine, a

prezentat în cadrul audierii declarații mincinoase, legate de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni deosebit de grave, caracterizată prin circumstanțe de furt al automobilului său „MITSUBISI QUTLANDER”, xxxxx, iar la 06 septembrie 2016, în cadrul audierii suplimentare în calitate de parte vătămată la caz, a mărturisit că declarațiile sale făcute în cadrul audierii din 17.08.2016 cu referire la faptul sustragerii automobilului său de către persoane necunoscute, nu corespund adevărului.

Tot Palii Ilie *este învinuit* de OUP că, fiind parte a contractului xxxxx obiectul căruia, potrivit poliței de asigurare îl constituia asigurarea facultativă a autovehiculului „MITSUBISI UTLANDER xxxxx, anul fabricării 2014, la suma de 610.448,40 lei, în care acționa în calitate de asigurat pe de o parte, iar Societatea de Asigurări „ACORD GRUP” SA, xxxxxx, în persoana lui Gaiciuc Victor, în calității de asigurator, intenționând ca prin înșelăciune, în viitor, să-și exercite drepturile sale contractuale prevăzute la Capitolului IV, pct.4.1, din contractul vizat supra, potrivit cărui „Asiguratul are dreptul să primească despăgubirea de asigurare la survenirea cazului asigurat pentru riscul asigurat în limitele sumei asigurate indicate în contractul de asigurare” și, de a obține prin fraudă de la asigurator, în cazul acțiunilor ilegale ale terțelor persoane manifestate prin furt, jaf, vandalism sau deteriorarea bunului asigurat, suma de 549.403,00 lei MD, care constituia despăgubirea de asigurare conform contractului, a săvârșit infracțiunea de tentativă la escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari și infracțiunea de prezentare cu bună știință a declarației mincinoase de către partea vătămată, acțiune săvârșită în cadrul procesului penal, legate de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni deosebit de grave, din interes material și însoțite de crearea artificială a probelor acuzatoare.

Astfel el, la 17 august 2016, aproximativ ora 17⁰⁰-18⁰⁰, urmărind scop de profit și dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune în proporții deosebit de mari, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și în același timp folosindu-se de fondul atitudinii de afecțiune care a fost artificial creată și susținută prin eforturile sale, în continuare, exploatând raporturile de sinceritate care au fost stabilite între el și Societatea de Asigurări „ACORD GRUP” SA xxxxx prin încheierea la 06 octombrie 2015 a contractului nr.02.04.007.OR/15 de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto, obiectul căruia, potrivit poliței de asigurare îl constituia asigurarea autovehiculului „MITSUBISI QUTLANDER xxxxx anul fabricării 2014, la suma de 610448,40 lei MD, din care 10% atribuită ca franșiză simultan și, urmărind ca prin inducerea în eroare a companiei să-și exercite dreptul său prevăzut la Capitolul IV pct.4.1 din contractul vizat supra, potrivit căruia - „Asiguratul are dreptul să primească despăgubirea de asigurare la survenirea cazului asigurat pentru riscul asigurat în limitele sumei asigurate indicate în contractul de asigurare” și de a obține în același timp prin fraudă de la Societatea de Asigurări „ACORD GRUP” SA, suma de 549.403,00 lei MD, care constituia despăgubirea de asigurare conform contractului, având drept temei pentru atingerea scopului urmărit, prevederea contractuală din Capitolul III pct.3.1 al aceluiași

contract, potrivit căruia - „drept cazuri de asigurare erau calificate acțiunile ilegale ale terțelor persoane manifestate prin furt, jaf, vandalism și deteriorarea bunului asigurat”, care urma să fie realizată prin înscenarea unei fapte de furt a autovehiculului menționat, în același timp, asigurându-se în vederea atingerii scopului urmărit prin dezasamblarea cu puțin timp în urmă, autovehiculului „MITSUBISI QUTLANDER”, xxxxx, și realizarea acestuia la piese, acțiuni asupra cărora a manifestat certitudine, în continuare, pentru a da cazului de înscenare o apariție reală în vederea obținerii de la organul de poliție a unei confirmări în scris despre faptul furtului automobilului său, pe care ulterior urma s-o prezinte companiei de asigurări în vederea obținerii sumei de 549.403,00 lei, s-a deplasat de unul singur pe traseul R-20 Chișinău-Rezina, în apropierea s. Podgoreni, r-nul Orhei, de unde, prin intermediul telefonului mobil a apelat la IP Orhei, sesizând despre faptul furtului din acel loc, de către persoane necunoscute, a autovehiculului său „MITSUBISI QUTLANDER”, xxxxx, urmare la ce, a înaintat OUP o plângere în vederea atragerii la răspundere penală a preținșilor făptuitori, însă din cauze independente de voința sa, acțiunile nu și-au produs efectul, dat fiind faptul că a fost demascat de către poliție.

Astfel, Palii Ilie a fost pus sub învinuire în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, ca *tentativă de escrocherie, adică de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită în proporții deosebit de mari*, și în baza art. 312 alin. (2) lit. a), b) și c) Cod penal, ca *prezentarea cu bună știință a declarației mincinoase de către partea vătămată, acțiune săvârșită în cadrul procesului penal, legat de învinuirea de săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave, din interes material și însoțite de crearea artificială a probelor acuzatoare*.

Instanța de judecată a reținut următoarea situație de fapt: inculpatul Palii Ilie, fiind parte a contractului de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto inr.02.04.007.OR/15, în calitate de asigurat și Societatea de Asigurări „Acord Grup” SA în calitate de asigurător, obiectul căruia, potrivit poliței de asigurare îl constituia asigurarea facultativă a autovehiculului „Mitsubisi Qutlander”, xxxxx, anul fabricării 2014, intenționând ca prin înșelăciune, în viitor, să-și exercite drepturile sale contractuale prevăzute la Capitolului IV, pct.4.1, al contractului, potrivit cărui: „Asiguratul are dreptul să primească despăgubirea de asigurare la survenirea cazului asigurat pentru riscul asigurat în limitele sumei asigurate indicate în contractul de asigurare” și, de a obține prin fraudă de la asigurător, în cazul acțiunilor ilegale ale terțelor persoane manifestate prin furt, jaf, vandalism sau deteriorarea bunului asigurat, suma de 549.403,00 lei, care constituia despăgubirea de asigurare conform contractului, *a săvârșit infracțiunea de pregătire de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari și infracțiunea de prezentare cu bună știință a declarației mincinoase de către partea vătămată, acțiune săvârșită în cadrul procesului penal, legate de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni deosebit de grave, din interes material și însoțite de crearea artificială a probelor acuzatoare*.

Astfel el, la 17 august 2016, aproximativ ora 17⁰⁰-18⁰⁰, urmărind scop de profit și

dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune în proporții deosebit de mari, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, exploatând raporturile care au fost stabilite între el și Societatea de Asigurări „ACORD GRUP” SA xxxxx, prin încheierea la 06 octombrie 2015 a contractului nr.02.04.007.OR/15 de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto, obiectul căruia, potrivit poliței de asigurare îl constituia asigurarea autovehiculului „MITSUBISI QUTLANDER”, xxxxx, anul fabricării 2014, la suma de 610.448,40 lei MD, din care 10% atribuită ca franșiză simultan și, urmărind ca prin inducerea în eroare a companiei să-și exercite dreptul său prevăzut la Capitolul IV pct.4.1 din contract, să obțină prin fraudă de la Societatea de Asigurări „ACORD GRUP” SA, suma de 549.403,00 lei MD, care constituia despăgubirea de asigurare conform contractului, având drept temei pentru atingerea scopului urmărit, prevederea contractuală din Capitolul III pct.3.1 al aceluiași contract, potrivit căruia - „drept cazuri de asigurare erau calificate acțiunile ilegale ale terțelor persoane manifestate prin furt, jaf, vandalism și deteriorarea bunului asigurat”, care urma să fie realizată prin înscenarea unei fapte de furt a autovehiculului menționat, asigurându-se în vederea atingerii scopului urmărit prin dezasamblarea a autovehiculului „MITSUBISI QUTLANDER xxxxx și realizarea acestuia la piese. În continuare, pentru a da cazului de înscenare o apariție reală în vederea obținerii de la organul de poliție a unei confirmări în scris despre faptul furtului automobilului său, pe care ulterior urma s-o prezinte companiei de asigurări în vederea obținerii sumei de 549.403,00 lei, s-a deplasat de unul singur pe traseul R-20 Chișinău-Rezina, în apropierea s. Podgoreni, r-nul Orhei, de unde, prin intermediul telefonului mobil a apelat la IP Orhei, sesizând despre faptul furtului din acel loc, de către persoane necunoscute, a autovehiculului său „MITSUBISI QUTLANDER”, xxxxx, urmare la ce, a înaintat OUP o plângere în vederea atragerii la răspundere penală a pretinșilor făptuitori, însă la 06 septembrie 2016 a mărturisit că declarațiile sale din 17.08.2016 nu corespund adevărului.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 312 alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal, ca *prezentarea cu bună știință a declarației mincinoase de către partea vătămată, acțiune săvârșită în cadrul procesului penal, legate de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni deosebit de grave, din interes material și însoțite de crearea artificială a probelor acuzatoare* și în baza art. 26, 190 alin. (5) Cod penal, ca *pregătire de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Palii Ilie să fie condamnat în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani, în baza art. 312 alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani, și conform art. 84 alin. (1) Cod penal, definitiv să-i fie stabilită pedeapsa de 8 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani.

Apelantul a invocat că, hotărârea instanței de fond este ilegală în partea

recalificării acțiunilor inculpatului și neîntemeiată în partea individualizării pedepsei, deoarece nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind greșit aplicată legea penală în măsura în care nu este atins scopul legii penale.

Probele administrate la faza urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată demonstau incontestabil că acțiunile inculpatului Palii Ilie corect au fost încadrate conform art. 27, 190 alin. (5) Cod penal.

Astfel, o trăsătură a tentativei de infracțiune constă în faptul că acțiunea al cărei executare a fost începută nu și-a produs efectul din cauze independente de voința făptuitorului. Cu referire la cauzele independente de voința făptuitorului acestea sunt diverse, însă se constituie din împrejurări apărute contrar voinței făptuitorului, care întrerup acțiunile și fac imposibilă continuarea lor sau care, înlătură producerea rezultatului.

Parcursul cercetării probelor în ședința de judecată a demonstrat că inculpatul a acționat la dezasambarea automobilului, inclusiv a sesizai poliția doar cu scopul strict determinat de a obține prin fraudă de la Societatea de Asigurări „ACORD GRUP” S.A, suma de 549.405.00 lei, care constituia despăgubirea de asigurare conform contractului de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto, concomitent demonstrând instanței că aceste acțiuni au servit drept mijloc spre a-și atinge scopul.

Or, în prezența unor atare circumstanțe, acțiunile inculpatului urmau a fi recunoscute drept tentativă de escrocherie. Inculpatul a manifestat certitudine la săvârșirea acestor acțiuni, deoarece în lipsa acestora, el nu se încadra în limitele condițiilor contractuale care puteau să-i permită să primească despăgubirea de asigurare în limetele sumei asigurate indicate în contractual de asigurare, adică suma de 549.403.00 lei.

Acțiunea de dezasambarea a automobilului și sesizarea făcută la poliție pe faptul sustragerii automobilului, suni două mijloace care depășesc acțiunea de pregătire de infracțiune. Poliția odată sesizată de către Palii Ilie asupra faptului de sustragere a automobilului, urma să-i elibereze o confirmare în scris, care urma să servească temei de bază la primirea despăgubirii în sumă de 549.403.00 lei.

Eram în prezența pregătirii ele infracțiune atunci când, poliția demasca intenția inculpatului la etapa de dezasamblare a acestui automobil. Însă, acțiunea de dezasamblare însoțită de sesizarea făcută la poliție, plasează necondiționat acțiunile inculpatului din art. 26 în art. 27 Cod penal.

Acțiunile de pregătire a infracțiunii sunt niște acțiuni premărgătoare acțiunilor de tentativă, iar în speță acestea se materializează prin trecerea lui Palii I. de la dezasambarea automobilului la sesizarea poliției asupra furtului mijlocului de transport. Acțiunile inculpatului au ajuns prea departe pentru a fi calificate potrivit art. 26 Cod penal.

Cu referire la reținerile instanței de judecată a circumstanțelor de aplicare a prevederilor art. 56 Cod penal, este de menționat că în speța comentată nu se regăsesc aspect care ar motiva că Palii Ilie a renunțat de bună voie la săvârșirea infracțiunii.

Dedus din dispoziția art. 56 Cod penal, renunțarea este benevolă atunci când făptuitorul din proprie voință, nefiind constrâns de nici o situație, conștient, dându-și seama că poate continua activitatea infracțională, se dezice de executarea infracțiunii.

Important este că, renunțarea nu poate fi considerată benevolă în cazul în care făptuitorul a abandonat executarea din cauză că a întâlnit în calea sa diverse obstacole.

Făcând trimitere la circumstanțele speței, urmează a se reține etapa și motivele de la care Palii I. a decis să relateze organului de urmărire penală realitatea înconjurătoare. Aici urmează a se face trimitere la declarațiile martorilor Maxim I. și Saharneau V. care au relatat că, ieșiți la fața locului în calitate de reprezentanți, ai IP Orhei, au evidențiat suspiciuni cu referire la furtul automobilului, motiv din care în zilele următoare după pretinsul furt, au purtat mai multe discuții cu denunțatorul, inclusiv organizând o ședință comună în prezența șefului IP Orhei. Obiectul acestor discuții s-a axat pe faptul că Palii Ilie nu este sincer cu organul de urmărire penală și că din versiunile formate în cadrul procesului penal, acest automobil nu putea fi sustras ușor, deoarece la cheia de pornire are un cod care face imposibilă pornirea motorului în lipsa ei.

Important este că Palii I. la acea etapă își menținea ferm poziția sa cu referire la furtul automobilului, iar abia după aproximativ 3-4 discuții cu reprezentanții IP Orhei, inclusiv după audierea sa în calitate de parte vătămată pe cazul de furt a automobilului, a decis ca în cadrul audierii suplimentare să relateze adevărul pe caz.

Anume discuțiile purtate de martorii Saharneau V., Maxim I. și cea purtată cu șeful IP Orhei, l-au determinat pe inculpat să relateze adevărul pe caz. În lipsa acestor discuții inculpatul avea o poziție fermă cu referire la furtul automobilului său, odată ce dincolo de confirmarea scrisă pe care urma să-o obțină asupra furtului de automobil, îl aștepta compensarea despăgubirilor în sumă totală de 540403.00 lei.

În sensul art. 56 Cod penal, anume discuțiile reprezentanților inspectorului cu Palii Ilie referitoare la furtul automobilului, cad sub incidența unui obstacol care nu a putut fi depășit de către el, în consecință relatând despre cele săvârșite. În asemenea condiții, nu poate fi apreciat că Palii I. a renunțat de bună voie la săvârșirea infracțiunii, deoarece în lipsa acestor discuții inculpatul urma să-și ducă acțiunile sale până la capăt. Prezența elementelor art. 56 Cod penal, urmau să fie prezente atunci când, în lipsa acestor discuții inculpatul se prezenta în fața organului de urmărire penală și relata adevărul pe caz.

Odată prezent în fața OUP, Palii Ilie nu a avut muștrări de conștiință atunci când a relatat instituției de drept circumstanțe care nu corespund adevăratului.

În consecință, inculpatul a fost determinat insistent de către polițiști de a relatat adevărul asupra furtului de automobil, ceea ce nu cade sub incidența art. 56 Cod penal. Acțiunile inculpatului la relatarea adevărului pe caz nu se caracterizează prin proprie voință, acestea fiind însoțite de constrângeri insistente din partea polițiștilor.

Instanța de fond eronat a concluzionat că față de inculpat urmează a fi aplicată pedeapsă sub formă de amendă, odată ce inculpatul până a-i fi întrerupte acțiunile

de escrocherie de către polițiști, a săvârșit o altă faptă infracțională pentru care a pledat nevinovat pe parcursul cercetării judecătorești. În asemenea condiții, nu este clar cum a putut reține instanța de judecată că inculpatul va conștientiza rolul său negativ în societate, odată ce vădit își respinge propriile ilegalități. O astfel de abordare în cadrul cercetării judecătorești și comportament a inculpatului, nu motivează nici pe aproape aplicare față de el a unei pedepsei cu amenda.

Inculpatul urma să fie într-o altă situație atunci când conștientiza despre ilegalitățile săvârșite, regreta și sincer se căia pentru săvârșirea lor.

Or, de profesie medic, Palii I. nu realizează că a săvârșit anumite ilegalități care cad sub incidența normei penale, acesta fiind într-o situație în care instanța de judecată prin aplicarea unei pedepse cu amenda îl încurajează la săvârșirea pe viitor a altor infracțiuni similare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

4.1 Instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia, că vina inculpatului a fost dovedită pe deplin în ședința de judecată pe capătul de învinuire privind prezentarea cu bună știință a declarației mincinoase de către partea vătămată, acțiunile lui corect fiind încadrate în baza art. 312 alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal, și art. 26, 190 alin. (5) Cod penal.

Inculpatul nu a comis acțiunile de tentativă. Actul de pregătire nu face parte din latura obiectivă a infracțiunii, el pregătind doar executarea.

Astfel, inculpatul din proprie inițiativă a relatat angajatului poliției despre comunicarea falsă. În mod oficial, a recunoscut faptul depunerii declarațiilor false și faptul înscenării furtului la 06 septembrie 2016. La data respectivă, organul de urmărire penală nu dispunea de nici o probă referitor la caracterul fictiv al furtului. Prin urmare, această renunțare este benevolă, deoarece exista posibilitatea reală de a păstra tăcerea în continuare, de a solicita confirmarea înregistrării infracțiunii și despăgubirea, însă inculpatul nu a continuat acțiunile sale. Totodată, comunicarea despre falsul declarațiilor organului de drept indică la imposibilitatea de a reveni la comiterea ulterioară a escrocherie, ceea ce indică la caracterul definitiv al renunțării.

Instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile art. 7, 61, 75-77 Cod penal.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1 Recurentul a invocat că, vinovăția inculpatului a fost complet dovedită prin următoarele probe acumulate și examinate în ședința de judecată, după cum urmează: declarațiile reprezentantului părții vătămate Stelea Vasile (f.d. 152-154); martorilor Saharnenan Vasile (f.d. 21, 156); Carțin Tudor (f.d. 25, 53, 167); Maxim Ion, raportul OUP Victor Noroi din 15.09.2016 privind înregistrarea cazului cercetat (f.d. 12); informația prezentată de „Acord Grup” (f.d. 15); procesul-verbal de ridicare din cadrul procesului penal nr. 933 a actelor procesuale (f.d. 29); copia procesului-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii depus la 16.08.2016 de Palii Ion (f.d.

31); copia procesului-verbal de cercetare la fața locului din 17.08.2016 (f.d. 32, 33); copia cererii depusă la 17.08.2016 de Palii Ion a fi recunoscut la parte vătămată (f.d. 34); copia procesului-verbal in 17.08.2016 de audiere a lui Pallii Ion în calitate de parte vătămată (f.d. 36); procesul-verbal de ridicare de la Palii Ion a certificatului de înmatriculare a unității de transport și cheile de pornire (f.d. 38); copia procesului-verbal de audierea a lui Pallii Ion la 06.09.2016 suplimentar în calitate de parte vătămată 17.08.2016 (f.d. 40); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.09.2016, potrivit căruia: a fost cercetată gospodăria lui Palii Ilie, situată în s. Pelivan, r-nul Orhei; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.09.2016 (f.d.47-51); copia procesului-verbal de audiere a lui Cartîn Tudor din 16.09.2016 în care indică că Palii i-a adus multe piese de la automobiul său (f.d. 53); raportul privind recepționarea informației telefonice despre comiterea unei fapte ilicite din data de 17.08.2016 (f.d.54); procesul-verbal nr. 276 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 17.08.2016, potrivit căruia Palii Ilie la 17.08.2016, ora 20⁴⁰ era treaz (f.d.55 - 57); contractul xxxxx de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto din 06.10.2015 și polița xxxxx (f.d.65-71); raportul de expertiză judiciară nr.34/1271/-R-6939 din 08 decembrie 2016 (f.d.78 - 86); ordonanța din 21.12.016 prin care Palii Ilie a fost scos de sub urmărirea penală pe faptul infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (1) Cod penal (f.d. 106 - 109),

Acuzarea consideră că, instanțele de judecată au confundat faptele incriminate lui Palii Ilie, or, în mod greșit a considerat acțiunile dânsului ca o pregătire de săvârșirea infracțiunii în contextul art. 26 Cod penal.

Astfel, acuzarea consideră că în contextul faptei prevăzute de art. 26 Cod penal, prin expresia „infracțiunea nu și-a produs efectul” se înțelege că actele de pregătire nu au ajuns până la etapa începerii tentativei sau până la începerea primei acțiuni ce constituie latura obiectivă a componenței de infracțiune. Actele de pregătire în acest caz creează doar condiții pentru săvârșirea infracțiunii și actele de pregătire nu lezează nemijlocit obiectul infracțiunii puse la cale, pe când pe caz, inculpatul în primul rând, în mod intenționat a pus la cale un plan bine gândit și pregătit, anume în scopul obținerii acelei prime de asigurări în valoare de 549 000 lei. A întreprins acțiunile planificate și concrete în vedere realizării planului bine pus la punct, or prin probele cercetate, în special declarațiile reprezentantului companiei de asigurări, Stelea Vasile, s-a dovedit că nu poate fi eliberată această primă de asigurări în cazul sustragerii mijlocului de transport în lipsa concluziei organului de poliție, fapt conștientizat de inculpat.

Sub aspect obiectiv, tentativa de infracțiune reprezintă un început de executare a acțiunii îndreptate nemijlocit împotriva valorii sociale ocrotite de Codul penal, iar făptuitorul prin actele de executare, atentează la obiectul concret și creează pericolul real de a-i cauza o dăcă victimei. Acțiunea de dezasamblarea a automobilului și sesizarea făcută la poliție pe faptul sustragerii automobilului, sunt două mijloace care depășesc acțiunea de pregătire de infracțiune.

Poliția odată sesizată de către Palii Ilie asupra faptului de sustragere a

automobilului, urma să-i elibereze o confirmare în scris, care urma să servească temei de bază la primirea despăgubirii în suma de 549403.00 lei.

Acțiunile de pregătire a infracțiunii sunt niște acțiuni premergătoare acțiunilor de tentativă, iar în speță acestea se materializează prin trecerea lui Palii Ilie de la dezasamblarea automobilului la sesizarea poliției asupra furtului mijlocului de transport. Acțiunile inculpatului au ajuns prea departe pentru a fi calificate potrivit art. 26 Cod penal.

Era în prezența pregătirii de infracțiune atunci când, poliția demasca intenția inculpatului la etapa de dezasamblare a acestui automobil. Însă, acțiunea de dezasamblare însoțită de sesizarea făcută la poliție, plasează necondiționat acțiunile inculpatului Palii Ilie din art. 26 în art. 27 Cod penal.

Cu referire la concluzia instanței prin prisma art. 56 Cod penal, este de menționat că: din dispoziția art. 56 Cod penal, renunțarea este benevolă atunci când făptuitorul din proprie voință, nefiind constrâns de nici o situație, conștient, dându-și seama că poate continua activitatea infracțională, se dezice de executarea infracțiunii.

Important este că, renunțarea nu poate fi considerată benevolă în cazul în care făptuitorul a abandonat executarea din cauză că a întâlnit în calea sa diverse obstacole.

Acuzarea face trimetru la declarațiile martorilor Maxim Ion și Saharnean Vasile care au relatat că, ieșiți la fața locului în calitate de reprezentanți ai IP Orhei, au evidențiat suspiciuni cu referire la furtul automobilului, motiv din care în zilele următoare după încinsul furt, au purtat mai multe discuții cu denunțatorul, inclusiv organizând o ședință comună prezența șefului IP Orhei.

Obiectul acestor discuții s-a axat pe faptul că Palii Ilie nu este sincer cu organul de urmărire penală și că din versiunile formate în cadrul procesului penal, acest automobil nu putea fi sustras ușor, deoarece la cheia de pornire are un cod care face imposibilă pornirea motorului în lipsa ei. Important este că Palii Ilie la acea etapă își menținea ferm poziția sa cu referire la furtul automobilului, iar abia după aproximativ 3-4 discuții cu reprezentanții IP Orhei, inclusiv după audierea sa în calitate de parte vătămată pe cazul de furt a automobilului, a decis ca în cadrul audierii suplimentare să relateze adevărul pe caz. Anume discuțiile purtate de martorii Saharnean Vasile, Maxim Ion și cea purtată cu șeful IP Orhei, l-au determinat pe Palii Ilie să relateze adevărul pe caz. În lipsa acestor discuții inculpatul avea o poziție fermă cu referire la furtul automobilului său, odată ce dincolo de confirmarea scrisă pe care urma să-o obțină asupra furtului de automobil, îl aștepta compensarea despăgubirii în sumă totală de 549403.00 lei.

Astfel, acuzarea constată că circumstanțele expuse atestă că, instanța de apel nu a judecat apelul procurorului în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 mai 2019, a fost admis recursul declarat, fiind casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

6.1 În motivarea soluției, instanța de recurs a indicat că prima instanță în descriptiv, inițial a constatat fapta pe art. 26, 190 alin. (5) Cod penal, ca fiind dovedită, statuând și că inculpatul: „a săvârșit infracțiunea de pregătire de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari”, și a indicat circumstanțele concrete privind individualizarea pedepsei care urma a fi aplicată ultimului. Ulterior, însă, a reținut divergent și neclar că: *„Palii I. și-a dat seama că nu a procedat corect și nu dorea să continue acțiunile infracționale și, din proprie voință, nefiind constrâns de nici o situație, dându-și seama că poate continua activitatea infracțională, conștient, s-a dezis de executarea infracțiunii, aceasta constituind renunțare de bunăvoie la săvârșirea infracțiunii, care, conform art. 56 Cod penal, este temei pentru liberarea de răspunderea penală pentru pregătirea infracțiunii”*.

Totodată, în dispozitiv a decis absolut divergent și confuz că: *„se recunoaște vinovat Palii Ilie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 26, 190 alin. (5) Cod penal și se liberează de răspunderea penală în legătură cu renunțarea de bună voie la săvârșirea infracțiunii”*.

Astfel, în viziunea instanței de recurs, instanța de fond a adoptat o hotărâre divergentă și neîntemeiată legal, deoarece, cu referire la același capăt de învinuire, conține elemente atât ale unei sentințe de condamnare, cât și a celei de încetare a procesului penal; nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele acuzării pe capătul de învinuire vizând infracțiunea prevăzută la art. 27, 190 alin. (5) Cod penal.

Or, particularitățile împrejurărilor relevate pe caz și enunțate de procuror denotă că în acțiunile inculpatului se regăsesc, în mod rezonabil, elementele infracțiunilor incriminate prin rechizitoriu.

Astfel, instanța de recurs a stabilit că, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

Însă, instanța de apel, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (pct. 4. din decizie): a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal; b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv circumstanțele în fapt și în drept

invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele acuzării pe capătul de învinuire vizând infracțiunea prevăzută la art. 27, 190 alin. (5) Cod penal; c) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul de pe rol și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. și 5., cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (pct. 3. - 5. din decizie); d) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi cele de la f.d. 92, 93, 97.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că, instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, și că recursul ordinar este întemeiat.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2019, a fost admis apelul declarat, fiind casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Palii I. a fost recunoscut vinovat și condamnat vinovat în baza: art. art. 26, 190 alin. (5) Cod penal, la 7 (șapte) ani 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător și a ocupa funcții de gestionare a mijloacelor financiare pe un termen de 2 (doi) ani; art. 312 alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător și a ocupa funcții de gestionare a mijloacelor financiare pe un termen de 1 (unu) an. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit definitiv lui Palii I. pedeapsă cu închisoare pe termen de 8 (opt) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător și a ocupa funcții de gestionare a mijloacelor financiare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

7.1 Instanța de apel a reținut că, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță și cercetate și verificate în instanța de apel, reținând indicațiile instanței de recurs din Decizia Curții Supreme de Justiție din 21 mai 2019, a constatat în conformitate cu art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod procedură penală că, la data de 17 august 2016, între orele 19:45 - 20:05, Palii Ilie, având scopul de dobândire ilicită de la Societatea de Asigurări „Acord Grup” SA a sumei de 549403,00 lei MD, care constituia despăgubirea de asigurare conform contractului nr. xxxxx de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto, având necesitatea de a-și forma credibilitatea în fața organului de urmărire penală vis-a-vis de pretinsul furt, în vederea obținerii confirmării scrise cu privire la faptul sustragerii autovehiculului său de model „Mitsubisi Outlander”, cu numărul de

înmatriculare xxxxx, având scopul denaturării realității și crearea artificială a probelor acuzatoare în așa fel încât să creeze organului de urmărire penală o aparență de probare a învinuirii mincinoase, fiind recunoscut și audiat, la cererea sa, în calitate de parte vătămată în cadrul procesului penal nr. 933 din 17 august 2016, înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al Inspectoratului de Poliție Orhei, pe faptul sustragerii de către persoane necunoscute a automobilului său de model „Mitsubisi Qutlander”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, fiindu-i explicat faptul de survenire a răspunderii penale conform art. 312 Cod Penal, în caz de prezentare cu bună-știință a declarațiilor mincinoase, manifestând certitudine, a prezentat în cadrul audierii declarații mincinoase, legate de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni deosebit de grave caracterizată prin circumstanțe de furt al automobilului său de model „Mitsubisi Qutlander”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, iar la 06 septembrie 2016, în cadrul audierii suplimentare în calitate de parte vătămată la caz, a mărturisit că declarațiile sale făcute în cadrul audierii din 17.08.2016, cu referire la faptul sustragerii automobilului său de către persoane necunoscute, nu corespund adevărului.

Tot Paliu Ilie, fiind parte a contractului nr. 02.04.007.0R/15, obiectul căruia, potrivit poliței de asigurare îl constituia asigurarea facultativă a autovehiculului de model „Mitsubisi Qutlander” cu numărul de înmatriculare xxxxx, anul fabricării 2014, la suma de 610448,40 lei MD, în care acționa în calitate de asigurat pe de o parte, iar Societatea de Asigurări „Acord Grup” SA, în persoana Gaiciuc Victor, în calitate de asigurător, intenționând ca prin înșelăciune, în viitor, să-și exercite drepturile sale contractuale prevăzute la Capitolului IV, pct. 4.1, din contractul vizat supra, potrivit căruia - „Asiguratul are dreptul să primească despăgubirea de asigurare la survenirea cazului asigurat pentru riscul asigurat în limitele sumei asigurate indicate în contractul de asigurare” și, de a obține prin fraudă de la asigurător, în cazul acțiunilor ilegale ale terțelor persoane manifestate prin furt, jaf, vandalism sau deteriorarea bunului asigurat, suma de 549403,00 lei MD, care constituia despăgubirea de asigurare conform contractului, a săvârșit infracțiunea de pregătire la escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari și infracțiunea de prezentare cu bună știință a declarației mincinoase de către partea vătămată, acțiune săvârșită în cadrul procesului penal, legate de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni deosebit de grave, din interes material și însoțite de crearea artificială a probelor acuzatoare.

Astfel el, la data de 17 august 2016, aproximativ la ora 17:00 - 18:00, urmărind scop de profit și dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune în proporții deosebit de mari, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și în același timp folosindu-se de fondul atitudinii de afecțiune care a fost artificial creată și susținută prin eforturile sale, în continuare, exploatând raporturile de sinceritate care au fost stabilite între el și Societatea de Asigurări „Acord Grup” SA, prin încheierea la 06 octombrie 2015 a contractului nr. xxxxx de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto, obiectul căruia, potrivit poliței de

asigurare îl constituia asigurarea autovehiculului de model „Mitsubisi Qoutlander”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, anul fabricării 2014, la suma de 610448,40 lei MD, din care 10% atribuită ca franșiză simultan și, urmărind ca prin inducerea în eroare a companiei să-și exercite dreptul său prevăzut la Capitolul IV pct. 4.1 din contractul vizat supra, potrivit căruia - „Asiguratul are dreptul să primească despăgubirea de asigurare la survenirea cazului asigurat pentru riscul asigurat în limitele sumei asigurate indicate în contractul de asigurare” și de a obține în același timp prin fraudă de la Societatea de Asigurări „Acord Grup” SA, suma de 549403,00 lei MD, care constituia despăgubirea de asigurare conform contractului, având drept temei pentru atingerea scopului urmărit, prevederea contractuală din Capitolul III pct. 3.1 al aceluiași contract, potrivit căruia - „drept cazuri de asigurare erau calificate acțiunile ilegale ale terțelor persoane manifestate prin furt, jaf, vandalism și deteriorarea bunului asigurat”, care urma să fie realizată prin înscenarea unei fapte de furt a autovehiculului menționat, în același timp, asigurându-se în vederea atingerii scopului urmărit prin dezasamblarea cu puțin timp în urmă, a autovehiculului de model „Mitsubisi Qoutlander”, cu numărul de înmatriculare xxxxx și realizarea acestuia la piese, acțiuni asupra cărora a manifestat certitudine, în continuare, pentru a da cazului de înscenare o apariție reală în vederea obținerii de la organul de poliție a unei confirmări în scris despre faptul furtului automobilului său, pe care ulterior urma s-o prezinte companiei de asigurări în vederea obținerii sumei de 549403,00 lei MD, s-a deplasat de unul singur pe traseul R-20 Chișinău - Rezina, în apropierea satului Podgoreni, r-nul Orhei, de unde, prin intermediul telefonului mobil a apelat la Inspectoratul de poliție Orhei, sesizând despre faptul furtului din acel loc, de către persoane necunoscute, a autovehiculului său de model „Mitsubisi Qoutlander”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, urmare la ce, a înaintat organului de urmărire penală o plângere în vederea atragerii la răspundere penală a preținșilor făptuitori, însă din cauze independente de voința sa, acțiunile nu și-au produs efectul, dat fiind faptul că a fost demascat de către poliție.

Instanța de apel, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, stabilește ca acțiunile inculpatului Palii Ilie Ștefan încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, urmează a fi recalificate în baza art. 26, 190 alin. (5) Cod penal - pregătirea de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Totodată, instanța de apel a constatat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Palii Ilie Ștefan încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 312 alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal - *prezentarea cu bună-știință a declarației mincinoase de către partea vătămată, acțiune săvârșită în cadrul procesului penal,*

legate de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni deosebit de grave, din interes material și însoțite de crearea artificială a probelor acuzatoare.

Instanța de apel a reținut declarațiile reprezentantului părții vătămate SA „Acord Grup”, Marcel Rusanovschi, care în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a indicat că, de la inculpatul Palii Ilie nu a parvenit nici o cerere privind despăgubirea conform condițiilor contractului și real companiei nu i-a fost cauzată nici o pagubă. Totodată, instanța de apel a reținut și declarațiile inculpatului Palii Ilie care a indicat că el trebuia să sune sau după posibilitate să se adreseze companiei timp de 48 de ore, dar el nici nu a sunat și nici nu s-a adresat către compania de asigurări, el a avut cu totul alte intenții, a recunoscut ceea ce a comis și a explicat din ce motiv a procedat așa. El nu a sunat și nu s-a adresat către compania de asigurări. Automobilul de model „Mitsubisi Qutlander” era asigurat de societatea de asigurări „Acord- Grup” SA la suma de 500 000 sau 600 000 lei, în jur de 25 000 Euro. Singur a decis să se adreseze la poliție, nu a fost îndrumat de nimeni, scopul fiind de a-și proteja soția, care este foarte bolnavă, a avut intervenție chirurgicală la inimă.

Din ansamblul probelor administrate de către acuzatorul de stat, instanța de apel a stabilit că, prin declarațiile martorului Carțin Tudor se atestă că, inculpatul Palii Ilie l-a telefonat și l-a întrebat dacă poate să dezassembleze o mașină. Astfel, Palii Ilie cu o persoană au adus mașina cu remorca și au dezasamblat mașina. Palii Ilie i-a comunicat că mașina este defectă și din acest motiv a decis să o dezassembleze. Prin raportul de expertiză judiciară nr. 34/1271/-R-6939 din 08 decembrie 2016, potrivit căruia, piesele depistate în gospodăria lui Palii Ilie, amplasat în s. Pelivan, r-nul Orhei și piesele depistate în depozitul lui Carțin Tudor, amplasat în s. Mascăuți, r-nul Criuleni, conform tipului fabricării și vopselei folosite, corespund culorii și perioadei fabricării pieselor automobilului de model „Mitsubishi Qutlander”, cu numărul de înmatriculare xxxxx

În contextul probelor descrise supra și în urma aprecierii lor în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod procedură penală, instanța de apel a respins poziția acuzatorului de stat în partea ce ține de faptul că acțiunile inculpatului Palii Ilie corect au fost încadrate conform art. art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, or, din materialele probatorii descrise supra rezultă că actele de pregătire nu au ajuns până la etapa începerii tentativei sau până la săvârșirea primei acțiuni ce constituie latura obiectivă a componenței de infracțiune.

Din probele administrate la materialele cauzei penale, instanța de apel a desprins că, inculpatul Palii Ilie, a creat intenționat condiții pentru săvârșirea infracțiunii de escrocherie, intenționând ca prin înșelăciune, în viitor, să treacă la următoarea etapă a activității sale infracționale, respectiv, instanța de apel constată că acțiunile lui Palii Ilie constituie calificativul art. art. 26, 190 alin. (5) Cod penal, ca pregătire de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele acuzatorului de stat, potrivit căruia a fost demonstrat că, inculpatul a acționat la dezasamblarea automobilului, inclusiv a sesizat poliția doar cu scopul strict determinat de a obține prin fraudă de

la Societatea de Asigurări „Acord Grup” SA, suma de 549.405.00 lei, care constituia despăgubirea de asigurare conform contractului de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto, concomitent demonstrând instanței că aceste acțiuni au servit drept mijloc spre a-și atinge scopul, or, acțiunile care au fost descrise de acuzatorul de stat nu fac parte din latura obiectivă a infracțiunii începute, inculpatul Palii Ilie creând doar condiții pentru săvârșirea infracțiunii de escrocherie. Or, în cadrul ședinței de judecată, s-a constatat că inculpatul Palii Ilie nu a înaintat nici o cerere și nici nu a informat compania de asigurări despre despăgubirea conform condițiilor contractului.

În ceea ce privește argumentele acuzatorului de stat, precum că acțiunea de dezasamblarea a automobilului și sesizarea făcută la poliție pe faptul sustragerii automobilului, sunt două mijloace care depășesc acțiunea de pregătire de infracțiune, poliția odată sesizată de către Palii Ilie asupra faptului de sustragere a automobilului, urma să-i elibereze o confirmare în scris, care urma să servească temei de bază la primirea despăgubirii în sumă de 549403,00 lei, instanța de apel a apreciat că aceste acțiuni nu constituie începerea tentativei sau săvârșire primei acțiuni ce constituie latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, care presupune dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Instanța de apel, ținând cont de limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, a reținut că fapta de tentativă urma să înceapă din momentul adresării inculpatului Palii Ilie la compania de asigurări pentru a primi despăgubirea conform contractului nr. xxxxx de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto din 06.10.2015. Or, doar din acest moment se începe realizarea laturii obiective a componenței de infracțiune incriminate prin rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel analizând învinuirea și probatoriul prezentat a constatat că, inculpatul Palii Ilie nu s-a adresat la compania de asigurare, respectiv, ultimul nu a început a executa acțiunile cuprinse de latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, din care motive, instanța de apel încadrează acțiunile inculpatului Palii Ilie în baza art. 26, 190 alin. (5) Cod penal - pregătirea de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel, analizând soluția instanței de fond privind liberarea inculpatului Palii Ilie de răspundere penală în legătură cu renunțarea de bună voie la săvârșirea infracțiunii (art. 56 Cod Penal) a constatat că în speța dată nu sunt întrunite condițiile privind stabilirea renunțului de bună voie la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Palii Ilie.

Așadar, în sensul art. 56 Cod penal, instanța de apel a reținut că, anume discuțiile reprezentanților Inspectoratului de Poliție Orhei cu Palii Ilie, referitoare la furtul automobilului, cad sub incidența unui obstacol care nu a putut fi depășit de către el, în consecință relatând despre cele săvârșite.

În asemenea condiții, nu poate fi apreciat că Palii Ilie a renunțat de bună voie la săvârșirea infracțiunii, deoarece în lipsa acestor discuții inculpatul urma să-și ducă acțiunile sale până la capăt. Prezența elementelor art. 56 Cod penal, urmau să fie

prezente atunci când, în lipsa acestor discuții inculpatul se prezenta în fața organului de urmărire penală și relatează adevărul pe caz.

Instanța de apel a stabilit că inculpatul Palii Ilie a relatat organului de poliție circumstanțe care nu corespund adevăratului, inculpatul fiind determinat de către polițiști de a relatea adevărul asupra furtului de automobil, ceea ce nu cade sub incidența art. 56 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, instanța de fond eronat a dispus liberarea inculpatului Palii Ilie de răspundere penală în legătură cu renunțarea de bună-voie la săvârșirea infracțiunii în temeiul art. 56 Cod penal, ultimul urmând a fi atras la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 190 alin. (5) Cod penal - pregătirea de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită în proporții deosebit de mari.

În ceea ce privește învinuirea înaintată inculpatului Palii Ilie în baza art. 312 alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal, instanța de apel a stabilit în cadrul cercetării judecătorești că inculpatul Palii Ilie a comis fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de prezentare a declarației mincinoase de către partea vătămată în cadrul urmăririi penale, în vederea denaturării adevărului.

În acest sens, instanța de apel a reținut că inculpatul Palii Ilie a acționat cu intenție directă, or, dânsul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestor urmări. Mai mult ca atât, la momentul comiterii infracțiunii, inculpatul Palii Ilie a manifestat certitudinea că, prezintă o declarație mincinoasă, ceea ce rezultă din însăși declarațiile inculpatului, care a indicat că, în timp ce se întorcea acasă de la via din satul Podgoreni cu mașina ce-i aparține de model „Mitsubisi Qutlander” a lovit un obiect tare, nu a observat la momentul accidentului ce a lovit și a mers mai departe, admite că puteau fi niște crengi, iar pentru că nu dorea ca soția sa să afle despre cele întâmplate, a sunat la poliție și a comunicat că mașina i-a fost furată.

Cu referire la agravantele reținute în sarcina inculpatului Palii Ilie, instanța de apel a constatat în acțiunile inculpatului Palii Ilie agravanta reglementată la lit. a) alin. (2) art. 312 Cod Penal „a) legate de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave”, or, prin acțiunile sale de prezentare cu bună știință a declarației mincinoase inculpatul a urmărit dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică infracțiunea prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, care se califică ca infracțiune deosebit de gravă.

Cu referire la agravanta reglementată lit. c) alin. (2) art. 312 Cod penal, „c) însoțite de crearea artificială a probelor acuzatoare”, instanța de apel a reținut că crearea artificială a probelor acuzatoare îndeplinește rolul de acțiune adiacentă în conjunctura faptei prejudiciabile. În speță, instanța de apel a constatat că inculpatul Palii Ilie a acționat în vederea creării artificiale a probelor acuzatoare, și anume inculpatul Palii Ilie a urmărit obținerea de la organul de poliție a unei confirmări în scris despre faptul furtului automobilului său, pe care ulterior urma să o prezinte companiei de asigurări în vederea obținerii sumei de 549403.00 lei.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a indicat că inculpatul Palii Ilie în cadrul ședinței de judecată a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunilor incriminate, este căsătorit, nu are persoane la întreținere, anterior nu a fost judecat.

După caracterul și gradul prejudiciabil, prin prisma art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 26, 190 alin. (5) Cod penal, săvârșită de inculpat se califică ca fiind „deosebit de gravă”, iar infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (2), lit. a), b), c) Cod penal se califică ca fiind „mai puțin gravă”. În conformitate cu art. art. 76, 77 Cod penal, în privința inculpatului Palii Ilie nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante sau agravante.

La individualizarea pedepsei penale pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 190 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a aplicat prevederile art. 81 alin. (2) Cod penal, potrivit cărora, mărimea pedepsei pentru pregătirea de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși jumătate din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată.

Astfel, instanța de apel ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, astfel reținând faptul că, inculpatul Palii Ilie a recunoscut parțial vina în comiterea faptei infracționale incriminate, că a comis pregătire la o infracțiune deosebit de gravă, anterior nu a fost judecat, careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite și ținând cont de prevederile art. 81 alin. (2) Cod penal, a aplica inculpatului Palii I. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 190 alin. (5) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător și a ocupa funcții de gestionare a mijloacelor financiare pe un termen de 2 (doi) ani.

Cu referire la stabilirea pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2), lit. a), b), c) Cod penal, instanța de apel ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, astfel reținând faptul că inculpatul Palii Ilie a recunoscut parțial vina în comiterea faptei infracționale incriminate, că a comis o infracțiune mai puțin gravă, anterior nu a fost judecat, careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite va aplica inculpatului Palii I. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2), lit. a), b), c) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător și a ocupa funcții de gestionare a mijloacelor financiare pe un termen de 1 (unu) an.

În baza art. 84 alin. (1) Cod Penal al RM, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i se va stabili definitiv inculpatului Palii I. pedeapsa cu închisoare pe termen de 8 (opt) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător și a ocupa funcții de gestionare a mijloacelor financiare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

8.1 În motivarea recursului a indicat:

- organul de urmărire penală indică faptul, că el ar fi fost demascat de către poliție asupra faptului tentativei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27,190 alin. (5) Cod penal, însă cum putea să fie demascat de poliție, doar în zilele când a avut întâlniri cu colaboratorii poliției Orhei, nu a fost vorba nici odată despre o eventuală anunțare a companiei de asigurare despre achitarea poliției de asigurare sau de comunicare despre așa numita răpire a automobilului său Societății de Asigurări "ACORD GRUP" SA. Colaboratorii IP Orhei, audiați în calitate de martori la urmărirea penală, dar și în ședințele de judecată (Saharneau V. p.d.21, Maxim I. p.d.27) au comunicat, că nici odată nu a menționat că, ar fi avut nevoie de un careva certificat despre răpire pentru a încasa prima de asigurare de la Societatea de Asigurări sau ar fi solicitat vre-un careva certificat. Responsabilii de la Societatea de Asigurări au comunicat, că pentru prima oară află și aud despre această răpire de la ei și inculpatul nu s-a adresat nici verbal, dar nici în scris cu o atare cerere către ei;

- martorul Carțin T., fiind audiat a declarat că, inculpatul a descompletat automobilul, iar despre altceva nu au vorbit;

- primul reprezentant al Societății de Asigurare, Stelea V. (p.d.13) a declarat la urmărirea penală și în ședința de judecată că, inculpatul nu s-a adresat cu vre-o cerere sau plângere la companie referitoare la achitarea primei de asigurare pentru răpirea automobilului său personal și nu a prezentat nici un certificat în acest sens;

- cauza principală că a mințit la poliție, că i-a fost răpit automobilul a fost aceea că, nu a dorit și nici în prezent nu dorește ca soția, care este grav bolnavă (diagnoză cardiacă) să știe despre accidentarea automobilului, dezasamblarea și realizarea pieselor;

- instanța de apel eronat a apreciat discuțiile avute între el și colaboratorii poliției, în toate cele câteva zile cât a discutat cu colaboratorii IP Orhei, cu nimeni și nimeni nu a scos măcar un cuvânt despre o eventuală anunțare la compania de asigurări sau să-l preîntâmpine de faptul ca să nu sune la această companie referitoare la primirea primei de asigurare. Colaboratorii poliției au telefonat la compania de asigurări în lipsa sa și el nici nu știa despre faptul că, vor suna sau că au sunat. Despre acest fapt au relatat la urmărirea penală și în cadrul ședințelor de judecată martorii Saharneau V., Maxim I. la care a făcut referire;

- dacă ar fi dorit ca să anunțe sau să informeze compania de asigurări asupra încasării primei de asigurare pentru automobil o putea face, deoarece cunoștea sediul companiei la Orhei și la Chișinău, cunoștea numerele de telefon și putea ca să se prezinte sau să sune, dar a renunțat de bună voie la comiterea infracțiunii de escrocherie. Renunțarea de la comiterea infracțiunii în continuare de către el a fost de bună voie și nu a fost influențată de nimeni, inclusiv de colaboratorii poliției Orhei;

- toate discuțiile cu colaboratorii poliției au fost numai în jurul furtului automobilului, dar nu a achitării primei de asigurare pentru automobilul răpit de către Compania de Asigurări;

- nu a solicitat de la poliție nici un înscris ce ar confirma faptul răpirii automobilului și să-l prezinte la compania de asigurări, dar nici nu a luat vorba că un astfel de înscris i-ar fi trebuit sau să are nevoie de el. Constrângeri din partea polițiștilor în adresa sa nu au fost și nu a renunțat la orice acțiuni mai departe de bună voie și nesilit de nimeni, între faptul că a dezasamblat automobilul după accident, anunțarea că i-a fost răpit automobilul și eventuala dobândirea prin înșelăciune a bunului altei persoane nu este nici o legătură causală. Anunțarea organului de poliție că i-a fost răpit automobilul este o componentă de infracțiune separată și nu este neapărat nevoie ca să fie succedată de escrocherie, adică dobândirea bunului proprietarului, acțiunile care le-a comis eu și anunțarea despre răpirea automobilului, dezasamblarea automobilului nu sunt pregătire de escrocherie. Automobilul a fost dezasamblat deoarece nu a fost posibil de reparat și eventuala reparație nu era rezonabilă și economic rentabilă;

- nici unul din semnele infracțiunii "înșelăciune sau abuz de încredere" lipsește, deoarece nu a avut nici o tangență directă cu colaboratorii companiei de asigurări asupra acestui fapt până la citarea lui Stelea Vasile la urmărirea penală și în instanța de judecată. Reprezentantul companiei de asigurări Stelea Vasile a aflat despre așa numită răpire a automobilului său, de la colaboratorii organelor de drept, dar nu de la el;

- din materialele dosarului derivă că între el și polițiști au fost numai niște discuții liniștite, fără constrângeri și anume despre răpirea automobilului, dar nu despre eventuala achitare a primei de asigurare și a ajuns la ferma convingere de nu a comite alte acțiuni desinestătător, nefiind constrâns de cineva. Această constatare formulată de instanța de apel și anume de "constrângeri insistente" sunt niște supoziții a instanței de apel, fără ca să fie bazate pe careva probe sau dovezi din materialele cauzei penale;

- nu a avut nici un contact cu victima - compania de asigurări, și desigur că nu putea conștient să o dezinformeze și să-i prezinte niște falsuri, iar cu cei cu care a discutat, adică colaboratorii poliției nu erau și nu sunt victime pe dosarul despre escrocherie. "Prezentarea vădit falsă a realității", despre așa numita răpire a automobilului meu a fost expusă colaboratorilor poliției, dar ei nu au avut de pățimit cu nimic, așa cum nu au avut de pățimit nici compania de asigurări, cărei nu i-a fost cauzată vre-o pagubă materială sau financiară;

- sunt două feluri de înșelăciune "verbală" sau "în scris". El nici una și nici alta nu a utilizat-o și nu a comis-o, deoarece cu reprezentanții companiei de asigurări nu a vorbit și nu le-a spus despre răpirea automobilului, să-i informeze și nu le-a scris nici o cerere sau demers pentru a i se aloca costul poliției de asigurare pentru așa numita răpirea automobilului;

- instanța de apel indică, că a dorit în mod conștient survenirea urmărilor, dar aceasta nu este decât o presupunere a instanței de apel, deoarece dacă dorea conștient survenirea urmărilor, și anume achitarea primei de asigurare, în rezultatul răpirii automobilului, atunci continua acțiunile infracționale, adică suna sau prezenta vreo cerere de alocare a primei de asigurări la compania de asigurări, dar

așa ceva nu a făcut și nu a dorit survenirea lor și nu a intenționat să facă. Instanța de apel fără nici un temei indică, că a urmărit scopul inducerii în eroare a companiei de a-și exercita dreptul meu prevăzut de contract și a urmărit dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane. Despre ce fel de inducere în eroare a companiei de asigurări "Acord Grup" poate fi vorba, dacă nu a pomenit nici într-o declarație sau explicație și componența de infracțiune prevăzută de art. 312 Cod penal, nu este neapărat să fie succedată de excrocherie. Cu atât mai mult nu a indicat nici odată în discuțiile cu reprezentanții IP Orhei, despre suma contractului de asigurare și suma de 549403.00 lei indicată în decizie este luată de către instanța de apel din contractul de asigurare, care nu l-a pus nici într-un fel în acțiune și nu a fost materializat. Contractul a fost solicitat de către colaboratorii poliției și l-a transmis lor;

- nu a urmărit scopul obținerii de la organele de drept confirmare în scris despre faptul răpirii automobilului, pe care ulterior urma eventual să o prezinte companiei de asigurări și aceasta nu este decât o presupunere a instanța de apel, care nu se bazează pe nici o probă din materialele dosarului penal;

-instanța de apel nu a dat o apreciere corectă și justă a acțiunilor sale și anume a faptului că a renunțat de bună voie la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 190alin.(5) Cod penal;

- acțiunile sale din motivele enunțate, consideră că de către instanța de apel au fost încadrate greșit juridic și a fost pedepsit penal. Din toate probele, dar și din materialele dosarului penal, derivă că trebuie să fie liberat de răspunderea penală în legătură cu renunțarea de bună voie de la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 190 alin. (5) Cod penal;

- latura subiectivă se caracterizează prin vinovăție directă, iar el nu a avut nici o intenție directă la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, deoarece instanța de apel a aplicat corect normele de drept material, evaluând probele în conformitate cu prevederile art. 100-101 Cod de procedură penală, iar concluzia privind vinovăția lui Palii I., în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 190 alin. (5) Cod penal, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din cuprinsul recursului declarat de către inculpat se reține, că acesta invocă ca temei de drept pct. 8) și 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiurile invocate de către recurent, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 26, 190 alin. (5), 312 alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Cât privește motivele invocate de recurent, precum că nu este vinovat în comiterea faptei prevăzute de art. 26, 190 alin. (5) Cod penal, considerând că urmează să fie liberat de răspundere penală, în legătură cu renunțarea de bună voie la comiterea infracțiunii menționate, de asemenea și argumentele invocate în acest sens, Colegiul penal se va expune asupra acestora la cercetarea incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs reține, că recurentul invocă în prezenta speță concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Însă, din conținutul recursului declarat Colegiul atestă, că în opinia acestuia, a renunțat de bună voie la comiterea infracțiunii, nefiind determinat de polițiști de a relata adevărul, astfel instanța de apel eronat l-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 190 alin. (5) Cod penal, solicitând menținerea sentinței în acest sens.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, inclusiv în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 26, 190 alin. (5) Cod penal.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că instanța de apel eronat a apreciat discuțiile dintre el și colaboratorii poliției, cu care a discutat doar despre furtul automobilului, dar nu și despre achitarea primei de asigurarea, pentru automobilul răpit.

La acest aspect, instanța de recurs atestă, faptul că inculpatul a relatat organului de poliție circumstanțe ce nu corespund adevărului, fiind determinat de

către polițiști de a relata adevărul asupra furtului de automobil, iar în lipsa acestor discuții inculpatul urma să-și ducă acțiunile sale până la capăt, privind compensarea despăgubirilor de asigurare. În acest sens, instanța de apel întemeiat a reținut probele cercetate și verificate de instanțele de fond, care coroborează între ele și anume: declarațiile martorilor Maxim Ion și Saharnean Vasile, care ieșiți la fața locului în calitate de reprezentanți, ai Inspectoratului de Poliție Orhei, au evidențiat suspiciuni cu referire la furtul automobilului, motiv din care în zilele următoare după pretinsul furt, au purtat mai multe discuții cu denunțatorul, inclusiv organizând o ședință comună în prezența șefului IP Orhei. Obiectul acestor discuții s-a axat pe faptul că Palii Ilie nu este sincer cu organul de urmărire penală și că din versiunile formate în cadrul procesului penal, acest automobil nu putea fi sustras ușor, deoarece la cheia de pornire are un cod care face imposibilă pornirea motorului în lipsa ei.

Din declarațiile martorilor Maxim Ion și Saharnean Vasile, instanța de apel a reținut că, inculpatul Palii Ilie la acea etapă își menținea ferm poziția sa cu referire la furtul automobilului, iar abia după aproximativ 3-4 discuții cu reprezentanții IP Orhei, inclusiv după audierea sa în calitate de parte vătămată pe cazul de furt a automobilului, a decis ca în cadrul audierii suplimentare să relateze adevărul pe caz.

Or, anume discuțiile purtate de martorii Saharnean Vasile, Maxim Ion și cea purtată cu șeful Inspectoratului de Poliție Orhei, l-au determinat pe inculpat să relateze adevărul pe caz.

În lipsa acestor discuții inculpatul avea o poziție fermă cu referire la furtul automobilului său, odată ce dincolo de confirmarea scrisă pe care urma s-o obțină asupra furtului de automobil, îl aștepta compensarea despăgubirilor în sumă totală de 540403,00 lei.

Din perspectiva celor menționate, Colegiul penal consideră că, instanța de apel just a calificat acțiunile inculpatului, inclusiv în baza art. 26, 190 alin. (5) Cod penal, deoarece inculpatul a acționat în vederea creării artificiale a probelor acuzatoare și anume a urmărit obținerea de la organul de poliție a unei confirmări despre faptul furtului automobilului său, pe care ulterior urma să o prezinte companiei de asigurări în vederea obținerii sumei de 549403 lei. Totodată, instanța de recurs reține concluzia instanței de apel, precum că inculpatul Palii Ilie nu s-a adresat la compania de asigurare, respectiv, ultimul nu a început a executa acțiunile cuprinse de latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, din care motive, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 26, 190 alin. (5) Cod penal - *pregătirea de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită în proporții deosebit de mari.*

Ce ține de invocarea recurentului, precum că în acțiunile sale nu sunt întrunite elementele infracțiunii de escrocherie, Colegiul penal reține că, despre acest fapt a constatat și instanța de apel, or acțiunile inculpatului au fost încadrate anume în baza art. 26, 190 alin. (5) Cod penal - *pregătirea de escrocherie*, inculpatul Palii I. creând intenționat, pe altă cale, (prin prezentarea cu bună știință a declarației mincinoase referitor la furtul automobilului său), condiții pentru săvârșirea

escrocheriei, care din cauze independente de voința făptuitorului, infracțiunea nu și-a produs efectul, (fiind determinat de polițiști de a relata adevărul), aceasta fiind și legătura cauzală dintre anunțarea că, i-a fost răpit automobilul și eventuala dobândire prin înșelăciune a bunurilor altei persoane, invocată de recurent. Din care considerent, instanța de recurs respinge și criticile inculpatului, precum că nu a dorit în mod conștient survenirea urmărilor și anume achitarea primei de asigurarea în urma răpirii automobilului, că nu a urmărit scopul obținerii de la organele de drept confirmare în scris despre faptul răpirii automobilului și că nu a cauzat companiei de asigurări nici un prejudiciu.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de 26, 190 alin. (5), 312 alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2019, de către inculpatul **Palii Ilie xxxxx** în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 02 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie